

TESTDÍSZEK ÉS DÍSZTELENSÉGEK.

Szörözzünk egy kicsit...

Manapság egy ismerkedés után elég gyorsan lekerül a fiatalokról – sőt már nemcsak a fiatalokról – a ruha, kevés lépés van az ágyig. Talán ezért is lett fontos a ruha, az öltözködés és egyéb kellékek helyett fontos a test díszítése, és annak a környezetre tett hatása. Gondolok itt a tetkókra, a testékszerekre, a gyantázásokra. Vajon átmeneti divatnak engedve változtatjuk meg a testünket, vagy életünk végéig így gondoljuk?

Alapvető kérdés ma már – szőrösen, vagy a nélkül?...

Húsz, huszonöt éve még fel sem merült volna a kérdés. Minden nő és férfi istenáldotta természetességében feszített. A nylonharisnya hurkai közül kikandikáltak a rakoncátlan szőrszálak, sőt nem kevés férfi kifejezetten rajongott az „őzike lábakért”. (Szegények! Ma már mindhiába vágyakoznának!) A kivágott blúzokban buszon kapaszkodó hölgyeknél is megszokott volt a hónalji szőrpamacs, amire ma már azt mondanák a fiatalok, hogy pfuj! Arról nem is beszélve, hogy az intim tájak, és bikinivonal ápolgatása végképp gyenge erkölcsökre utaló lett volna. Ezért a magukat tisztességesnek nevezők kifejezetten óvakodtak tőle. A pornó újságokban, szex lapokban is sűrű muffok virítottak még, s csak néhány év múlva kezdtek ezek a testtájak is ápoltabbak lenni. Az akt modelleken is még látszottak a melltartós napozás nyomai, ami ma már kifejezetten ciki volna, hiszen még az átlag nő teste is egyenletesen szoláriumozott.

Ezzel egyidőben persze Párizsban, Rómában már a női mosdókban is automatikusan adtak borotvát a nőknek, és mindenütt ott volt a bidé is. Elég gyorsan elterjedt, divattá vált az intim tájék részleges, vagy teljes fazonigazítása, borotválása. Leginkább a szex hirdetésekben lett nyomon követhető, hogy egyre gyakrabban elvárásként – mint izgalmat fokozó tényező – szerepelt a hirdetési adatok között. Néha orvosi körökben, nőgyógyászok beszélgetéseiben figyeltem fel arra, hogy mennyire meglepettek ők is az eljük táruló látvány miatt. (Nem minden esetben aratott osztatlan sikert.)

Mára teljesen természetessé vált, hogy a hónaljat szinte kötelező baba simává varázsolni, már a hirdetések is azt ültetik belénk, hogy nélküle ápolatlannak kell érezni magunkat. Kiderült, hogy ez az eljárás orvosi szempontból is javasolt, és elfogadott. Lejjebb már sokkal inkább egyéni ízlés kérdése a dolog, a lábaknál pedig ismét kötelező. Szinte az ápoltság alap feltétele.

Mi lehet a divat mélyebb oka?

Egyes szexológusok szerint a teljesen szőrtelen női nemi szerv az ez iránt rajongó férfi szemében pedofiliára utal, azaz a kislányosságot kedvelik a partnerben. Nem értek egyet a megközelítéssel annak ellenére, hogy neves szakemberek állítják ezt! Szerintem egyszerűen arról van szó, hogy a vizuálisan jóval érzékenyebb férfiak így jobban kiélhetik „kukkoló vágyaikat”, és a látvány elősegíti a libidójukat. (Arról nem is beszélve, hogy a divat kedvez a teljesen elterjedt orális szexnek is!) Sokan kifejezetten rajonganak a teljesen, mindenütt lecsupaszított nőkért, sőt egyesek a szőrszálak látványára hányingerrel küszködnek... Ezzel szemben figyelembe kellene venni azt is, hogy sok férfi viszolyog ugyanettől, a „csupasz csigára” emlékeztető nemi szervet megérinteni sem hajlandók, és a hagyományos muffokat kívánatosabbnak tartják. Ők a „többet takarva izgalmasabb” elvét vallják, és nincsenek kevesen! Tehát mielőtt valaki önmaga eldönti, hogy miképpen hódoljon a divatnak, nem árt tájékozódni kedvese egyéni ízléséről sem.

Gyantáztatott férfiak

Külön téma a férfiak szőrtelenítési divatja. Addig, amíg sok hirdetésben felfedezhető a férfiak elvárása, hogy partnernője legyen részlegesen vagy teljesen szőrtelenített, szinte soha nem találok olyan hirdetéssel, ahol ugyanezt egy férfitől várták volna el!

Ma már a férfiak is hiúak, jóval ápoltabbak, mint évtizedekkel ezelőtt. Büszkék az izmaikra, ugyanúgy mutogatják is magukat, mint a nők. Teljesen megértem, ha egy body builder a bemutató előtt gyantáztat, és barnító krémmel még inkább kiemeli izom kötegeit. De korántsem biztos, hogy ugyanez egy civil férfinél is vonzó, legalábbis nem minden nő ízlésének megfelelő.

Azért más ez a férfiaknál, mert az ő esetükben a szőrösség, - a mellkas, has, lábak karok - a tesztoszteron szint egyik mutatója is, tehát minél szőrösebb egy férfi, annál inkább férfias. (Persze, ha már bekecsnek néz ki, akkor inkább taszító lehet...) Tehát összefüggés található a megjelenés, és a szexuális magatartás között is, mert a magas tesztoszteron szint jó szeretőre is utal(hat). Persze nem mindig van így, csak az esetek nagy többségében. Tehát itt is érdemes a pár egyéni ízléséhez igazodni, mert egy kicsit másképpen közelítik meg a nők, mint a bajuszt vagy a szakállat, a frizurát.

Testékszerek mindenütt

Először csak a fülbevalók szaporodtak meg a férfiak és nők fülében, majd arrébb csúsztak az ékszerek: szemöldökbe, orrba, szájszélre, nyelvbe, sőt lejjebb is. Ritkábban a mellben, szinte kötelezően a köldökben, és a nemi szerveken is. A fül agyon szurkálása egyszerűen nem egészséges, mert akupunktúrás pontok tömkelegét érinti, de hiába, a divat, az divat. Az arc többi ékszere lehet érdekessé tevő, vonzó, figyelemfelkeltő is. Indiában pl. mindez teljesen természetes! Az ajkakon elhelyezett piercingek akadályozzák a csókolózást, a nyelvben lévő ékszerek viszont fokozzák a kéjt az orális szexnél. Igen nagy áldozat ez egy nőtől, hiszen a nyelv átszúrása igen fájdalmas, és beszédnél is vigyázni kell, hogy ne akadályozza a hangképzést. Férfi nyelvében ugyanez hasonló célokat is szolgál.

A mellbimbóban, köldökben, nemi szervén elhelyezett testékszerek már sok emberből viszolygást váltanak ki. Ugyanis attól tartanak, hogy a szeretkezés hevében kikapják az ékszert a testből, és ezzel fájdalmat okoznak a partnernek. Ha nem kifejezetten ez a cél, akkor az ékszer inkább akadály. Meg kell vallani, a mellben és nemi szervén hordott ékszer inkább a viselőt izgatja, főleg ha jól van felhelyezve, és nem roncsol fontos idegvégződéseket.

A divat szerintem korhatáros, és semmi baj nem történik, ha valaki kiveszi a testébe helyezett ékszereket. Elég gyorsan befornak a lyukak, egyáltalán nem, vagy alig látható a nyomuk. Tehát a divat nem okoz végleges károsodást.

Tetkók a ráncok között

Ezzel szemben jóval veszélyesebbek a tetoválások. Annak ellenére, hogy ma már egészen művészi nivójú rajzolatokat is látni emberi testeken, nem csak a „szeretlek Róza” börtönben szerzett felirat virít valaki alkarján, mégis erőteljes ellenérzéseket is kiválthat a divat. Ugyanis maradandóan károsítja a bőrt, és néhány évtized múlva ugyanúgy megbánhatják a felnőtté érők ifjúkori hevületükben magukra festetett díszeket, mint az idősebb nők a korábbi évtizedekben divatos szemöldökszedést, ami azóta sem képes regenerálódni.

Lehet, hogy vagánynak tűnik, egy tele tetovált férfi, de meglehetősen közönséges dolog ugyanez egy nőn. Talán saját köreikben szexuálisan is vonzó lehet, de kilépve onnan eltűntethetetlen bélyeg. Évszázadokkal ezelőtt pl. a vállra, lapocka fölé csak az utcalányoknak készítettek bélyeget, amivel megjelölték a kurvákat, hogy melyik futtató tulajdonát képezik. Olyan volt ez, mint a billog a marháknál.

Az intim, kicsi tetoválások szólhatnak csak a partnernek, ami lehet izgi azért, mert tudják, hogy csak ők ketten ismerik, és az édes titok kedvessé is teheti a kicsiny, és ízléses dísz. De ha a derékra, keresztcsont tájékára hatalmas díszeket tetoválnak, ami jócskán ki is látszik a csípőnadrágokból, akkor az már taszító, sőt nevetséges is lehet. Ugyancsak érdekes lesz az a mellre tetovált minta harminc, negyven év múlva, ami most még vonzza a tekinteteket a push-up melltartókban, de hogy fog az kinézni a ráncok között?

A tetoválás vagy maradandó, vagy fájdalmasan eltávolítható dísz. Megbélyegzés, ami jelzi majd azt is, hogy az illető mikor született, mennyi idős lehet, hiszen egy korszak tagadhatatlan jelképét hordja magán.

Csak óvatosan ezekkel a díszekkel, mert minden a visszájára is fordulhat!

Sz.Mikus Edit